

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj) a soudců JUDr. Petra Průchy a Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobce: **V. M.**, zastoupený Mgr. Bc. Filipem Schmidtem, LL.M., advokátem, se sídlem Oveňecká 78/33, Praha, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. prosince 2017, č. j. CPR-14121-2/ČJ-2017-930310-V234, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. února 2018, č. j. 1 A 136/2017 - 30,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 3. dubna 2017, č. j. KRPA-120641-20/ČJ-2017-000022 bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, přičemž doba, po níž nebude žalobci umožněn vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na tři roky. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí zamítl žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví. Následnou žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem.

[2] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost spojenou se žádostí o ustanovení zástupce z řad advokátů a o přiznání odkladného účinku. V posledně uvedené žádosti stěžovatel zdůraznil, že je otcem dvou nezletilých dcer, které se narodily v České republice, mluví pouze česky a chodí zde do školy a školky. Stěžovatel matce dětí finančně přispívá na jejich výchovu a v případě potřeby o ně osobně pečuje. V minulosti měl z finančních důvodů problémy sehnat bydlení, které by odpovídalo požadavkům orgánu sociálně-právní ochrany dětí, a proto nemohl se svou rodinou sdílet společnou domácnost. Avšak poté, co byl propuštěn ze zajištění, je stěžovatel se svými dcerami denně v kontaktu. V případě vycestování stěžovatele bude jeho družka nucena obstarat péči o dcery bez jeho pomoci, což může mít za následek naprostý rozpad rodiny. Přestěhování družky a dcer stěžovatele na Ukrajinu není možné a z jejich strany ani představitelné.

[3] Na podporu svých tvrzení stěžovatel předložil kopie cestovních dokladů svých dcer – R. M. (X) a N. A. M. (X) – a kopii nájemní smlouvy uzavřené dne 1. ledna 2017 paní M. P.

(družkou stěžovatele) jako nájemcem, z níž vyplývá, že stěžovatel, jeho družka i dcery jsou hlášeni k nájmu na adrese N. X, P. V prohlášení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce stěžovatel dále uvedl, že jeho družka a dcery jsou na něm finančně závislé.

[4] Usnesením ze dne 20. března 2018, č. j. 6 Azs 88/2018 - 23 ustanovil Nejvyšší správní soud stěžovateli právního zástupce z řad advokátů.

[5] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnosti odkladný účinek. Nejvyššímu správnímu soudu je však dána možnost jej na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Jak uvedl Nejvyšší správní soud v usnesení č. j. 7 A 115/2002 - 67 ze dne 22. prosince 2003, č. 760/2006 Sb. NSS, *„poskytnutí odkladného účinku má mimořádný charakter: soud tu totiž před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy”.*

[8] V usnesení ze dne 19. listopadu 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25, č. 3169/2015 Sb. NSS, nicméně Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že *„je-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, brozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života.“* V nyní posuzované věci je navíc ve hře nezanedbatelný zásah do rodinného života stěžovatele. Ačkoli totiž ze skutkových okolností případu, které jsou Nejvyššímu správnímu soudu v takto rané fázi řízení známy, vyplývá, že vztah stěžovatele s jeho družkou není ideální, nelze pomíjet jeho tvrzení, že jej družka i s dcerami v průběhu zajištění navštěvovaly a že je po propuštění s dcerami každodenně v kontaktu a osobně o ně pečuje (tvrzení stěžovatele o finančních příspěvcích na výživu dcer nepovažuje Nejvyšší správní soud za věrohodné, neboť mu neodpovídají údaje, které stěžovatel uvedl v souvislosti se žádostí o ustanovení zástupce). S ohledem na relativně nízký věk dcer stěžovatele přitom lze mít za to, že jakékoli přerušeni kontaktu s otcem by jejich vztah mohlo narušit.

[9] Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že ačkoli byla stěžovateli uložena již tři správní vyhoštění a uděleny čtyři výjezdní příkazy, nelze jeho pobyt na území České republiky do skončení řízení o kasační stížnosti považovat za rozporný s důležitým veřejným zájmem, neboť stěžovatel doposud nepředstavoval nebezpečí pro veřejný pořádek či veřejnou bezpečnost. Nejvyšší správní soud dále nezjistil, že by setrvání stěžovatele na území České republiky způsobilo újmu jakékoli jiné osobě. Nadto o kasační stížnosti stěžovatele rozhodne s největším urychlením, neboť jde o přednostní věc ze zákona (§ 56 odst. 3 s. ř. s.).

[10] Ze všech těchto důvodů Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, a to jak ve vztahu k rozsudku městského soudu, tak k rozhodnutí žalovaného.

[11] Nejvyšší správní soud na závěr připomíná, že *rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou svou podstatou rozhodnutími předběžné povahy a nelze v nich předjímat rozhodnutí o věci samé“* (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne

pokračování

4. října 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76). Nynější přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tudíž nebude mít žádný vliv na způsob, jakým Nejvyšší správní soud rozhodne o věci samé. Rovněž platí, že soud může usnesení o přiznání odkladného účinku *i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly* (§ 73 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. dubna 2018

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu